Nro 53.

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Naywyższego Rządu Nayiaśnieyszego CESARZA Imperatora Całey Rossyi.

Z WILNA 3. KWIETNIA ROKU 1798 WE WTOREK

Z BOZEY ŁASKI MY PAWEŁ PIERWSZY IMPERATOR Y SAMOWŁADCA CAŁEY ROSSYI. &c. &c. &c.

Patrząc z ukontentowaniem Serca naſzego na wzroſt Handlu przy Portach Naſzych na morzach Baltyckim i Białym, i życząc toż samo widzieć na morzu otaczaiącym Pół-wysep Taurycki, tyle od natury ubogacony, osądziliśmy MY za rzecz pożyteczną ku większemu do handlu Naszego zachęceniu, i dla lepszego zaludnienia, ulepszenie Miaſt i Ziem na tym Puł-wyspie, uſtanowić na oney, dla wszyſtkich Narodow i Nacyi na lat 30. *Porto franco* daruiąc dwom celnieyſzym tamecznym Kupieckim Portom Teodozyiſkiemu i Ewpatoryiſkiemu zupełna wolność do przylondowania tam ſtatkow wſzyſtkich Nacyi, deklaruiąc wſzyſtkim cudzoziemcom, jakiegokolwiek bądź rodzaiu, którym przyiazd do Naſzego Pańſtwa jeſt dozwolony, i którzy życzyć sobie będą tam oſieść, pewny i beśpieczny pod naszą protekcyą przytułek z tym że w przeciągu wyż oznaczonego czasu każdemu rodowitemu poddanemu Roſsyiſkiemu i Cudzoziemcowi; nietylko że do wyż oznaczonych partow przywozić wſzelkie Towary bez opłaty Cla, ale nawet przesyłać one do wſzyſtkich innych mieysc tego Puł-wyspu na mocy tegoż Prawa wolno będzie. Gdy zaś takowe Towary wysyłać będą w głąb Pańſtwa Naszego, w ow czas na Granicach wzmienionego Puł-wyspu wybierać ſię będzie Cło podług Taryffy w Roku przeſzłym 1797. przez nas wydaney podobnież jak i od tych Towarow; ktore z Roſsyi posyłać ſie beda do tego Poł-wyspu. Na ſkutek czego rozkazuiemy Naszemu Commerc Collegium. ſtosownie do tego Naszego zamiaru; dla zachęcenia; i rozſzerzenia Handlu i Przemyſłu; wſzyſtkie teraz exyſtuiące pograniczne od Mórz i cudzych Pańſtw Portowe Komory i Przykomorki ſkasować; podobnież była do tąd Bałakławſka, i Sudacką oraz dalſze małe przyſtani całkiem zamknąć, a na granicach pomienionego Poł-wyspu; gdzie jeſt transport zagranicznych Towarow lądem w głąb Pańſtwa Naszego urządzić dla wyboru cła według Taryffy Komorę w Pierekopie; przez którą naznacza ſię Inwekta i Ewekta wſzyſtkich w Taryffie w tamtym kraju dozwolonych Towarow: a nakoniec w Arabackiey ſtrzałce u przeprawy Janickiey Komorę celną jedynie dla expedycyi przywożących ſię do tego Poł-wyspu Towarow uſtanowić i jak względem ſkaſsowania wyż oznaczonych komor i przykomorkow, tak i urządzenia nowych począć exekucyą od 1go Maja teraznieyſzego Roku. Co ſię zaś tycze do uſtanowionych po Taurykich portach kwarantanow; one i nadal zoſtać ſię powinny na tychże przepisach, jak dotąd były. celem uchronienia Prowincyi naszych od niebespieczeńſtwa zarazy. Takim sposobem ogłaſzaiąc publicznie zezwolenie nasze na darowanie Taurykiemu Puł-wyspowi Prawa; wolności; i swobody Handlu; naymiłościwiey wzywamy i zachęcamy wſzelkiego rodzaiu i ſtanu Cudzoziemcow z niego korzyſtać, obiecuiąc wſzyſtkim, kto tylko życzyć będzie tam w Miaſtach i po Wſiach oſieść, dla zaięcia ſię Handlem, rękodziełem, kunſztem lub rolnictwem; zupełną naszą protekcyą; a nayſzczegulniey Grekom; jako jedną z nami

wyznawaiącym Wiarę i dawnym tey krainy Mieſzkańcom, nadaiąc przy tym wſzyſtkim tym w ogule, i każdemu ſtanowi w ſzczegnlności różne Prowa i przywileja, tyczące ſię ich tam oſiedzenia w poniżſzych punktach wyrażone.

1. Wſzyscy Cudzoziemce bez dyſtynkcyi Narodu, ſtanu i wyznania, którym wjazd do naszego Imperium niebronny, i którzy zechcą przyiąć wieczne, lub tym czasowe poddańſtwo, po wykonaney przyſiędze przez pierwſzych na wierność i poddańſtwo, a przez oſtatnich na wierność, przyięci tam będą na poſiedlenie, gdzie kto z nich zechce, i gdzie więcey dla ſiebie znaydzie wygody w wyż pomienionych, lub przy morſkich Portach Teodozyiſkim i Ewpatoryiſkim, lub w innych wewnętrznych Miaſtach, Wſiach i osadach na całym pół-wyspie: oprócz jednego Sebaſtopola jako woiennego portu: i zoſtawi ſię każdemu zupełna wolność wyznania, i obrządkow wiary.

2. Kupcom Mieszczanom Rzemieśnikom. Artyſtom, i wszelkiego ſtopnia ludziom życzącym oſiadać w Miaſtach, dane będą bez pieniędzy place na wybudowanie domow, Kram, Magazynow, ſklepow i dalſzych ſkładow; a Rolnikom z pozoſtałych ieſzcze od rozdania puſtoſzy, wiele onych znaydzie ſię po 15. dzieſięcin na iedną duſzę. nadto dozwoli się każdemu oſiadaiącemu, iakiegoby ow niebył ſtanu i kondycyi kupować dla siebie ziemi, ogrody, młyny i wſzelki leżacy maiątek, i korzyſtać z onego na prawie Szlacheckim iak iemu samemu, tak i potomſtwu iego, póki w NASZYM Jmperium przemieſzkiwać bedzie Jezeli zaś kto z oſiedlonych zechce opuścić ten kray, i z NASZEGO Jmperium wyiechać, w ów czas obowiązany przy wyiezdzie swym zprzedać cały swoy nie ruchomy maiątek komu innemu z liczby zoſtaiacych ſię Mieſzkańcow lub życzących tam óſieść, a za ruchomość z sobą wywożąca ſię zapłacić Cło Prawem uſtanowione.

3. Wſzyſtkim i wſzelkiego wyznania nowo oſiadłym, dozwala ſie po Miaſtach i Wſiach budować Kościoły i Cerkwi dla ſłużby Bogu, obrządkiem każdey Religii, fundować Studiia dla nauki młodzieży i wſzyſtkim uczącym ſię w takowych Akademiiaeh i Szkołach oddaie ſię na wolę wybrać potym rodzay życia, w iakim kto życzyć będzie; a gdy kto z nich zechce za czasem dobrowolnie ſłużyć NAM. Woyſkowo, lub Cywilnie, takowi będą przyięci w ſłużbę i korzyſtać będą powyżſzeniem Czynow w miarę ich zaſług i zdatności w równi z rodowitemi wierno poddanemi NASZEMI.

4. Podzwignienie nad Morſkich NASZYCH Miaſt Teodozyi, i Ewpatoryi, więcey nad wſzyſtkie do prowadzenia Handlu sposobnieyſzych i barziey podupadłych, ściąga na ſiebie szczegulnieyſzą uwagę NASZĄ: dla tego naznaczaiąc z nich Teodozyą głównieyſzym przytułkiem dla przyieżdzaiących pożniey pod protekcyą NASZĄ Grekow, iako Potomkow dawnych iey Fundatorow; a Ewpotoryą dla wſzyſtkich Narodow innych Nacyi, nayłaſkawiey uſtawuiemy, aby tym wszyſtkim, którzy w tych dwóch Miaſtach oſiadać zechcą, nietylko podług 2go punktu dane były tam place pod zabudowanie bez pieniędzy; ale dla niedoſtatku lasow w tamtych okolicach, dawać na pierwſzy raz drzewo z lasow ſkarbowych w części górney tego Pół-wyspu znayduiących ſię, każdemu potrzebną partyą, po uzyſkaniu opłaty do ſkarbu NASZEGO umiarkowaney i nie więcey nad 25. kop: z pnia. Podobnież dozwala ſię oſiadaiącym w tych Miaſtach brać z pozoſtałych od dawnych budowiſk rozwalin, nikomu z prywatnych ludzi nie należących, gotowy kamien i gruz na fundamenta domow bez płatnie, wiele onego wynaydziono będzie.

5. Wſzyſtkim oſiadaiącym w wyż pomienionych dwóch Miaſtach bez różnicy kondycyi, ſtanu i Kapitału, dozwala ſie handlować kompaniiami, lub po osobno każdemu, nietylko wewnątrz Miaſt, lecz i za ich obrębami, za morze i po całym NASZYM Pańſtwie, z opłatą tylko w mieyscach, gdzie należy, uſtanowionego Cła z Inwektowych i Ewektowych Towarow.

Dokączenie w naſtępuiącey Gazecie.

z Petersburga 12. Marca.

Dziewiątego strzelcow półku Podpółkownik von Rosental otrzymał range Półkownika Kommendanta Wilmanstradu i Szefa regimentu garnizonowego. Jaliszewskiey twierdzy Kommendant Maior Treyblut został Podpółkownikiem. Leib gwardyi Siemionowskiego półku Półkownik Borodzin Generał Maiorem i Szefem Troieckiego regimentu muszkietyerow. Woyska Dońskiego Półkownik Hrekow 3. Półkownikiem. Maiorem Naumow Półkownikiem.

Wszystkim Szefom maiącym przydanych sobie Adjutantow dla odprawowania Monarszey służby, zabrania się onych posyłać za interessem prywatnym; w przeciwnym zdarzeniu sądu spodziewać sie maią. Leibgwardyi Siemionowskiego półku Kapitanowie. Banuszkow przeniesiony do Collegium woiennego Konsyliarz z nayłaskawszym dozwoleniem noszenia munduru półku swoiego: Chotwicow zaś i Hołyński wyniesieni do stopnia Półkownikow w tym półku.

Woyska Dońskiego Generał Maior Sulin został Generał Lieutenantem. Niżehorodzkiego Dragonii półku Półkownik Iwatiew Generał Maiorem i Szefem Tahonrohskiego Dragonii regimentu. Podpółkownicy Półkownikami; z woyska Dońskiego Denisow, Kulbakow, Kuteynikow, 4. pułku Strzeleckiego Barkłai Detollii; swity Jego Imperatorskiey Mści Herard. Podpółkownikami Maiorowie: Półku Czernihowskiego Krasnokutskoy, Xcia Repnina Liders. Orłowskiego Hrinental, Reżańskiego Kublickoy, Szewicza Xże Elimow Preobrażeńskiego Xże Dołhorukoi.

Senatorowie Aktualni Tayni Konsyliarze, Mansurow, Tuczkow, i Tayny Konsiliarz Murawiew nayłaskawiey uwolnieni od służby z pensyą według ich rangi zupełną. Uwolnieni także od służby Senatorowie i Tayni Konsyliarze. Naryszkin i Xże Mienszczykow. Kolleski Konsyliarz Kotorow otrzymał pensyą dożywotnią za długie i wierne usługi.

D. 8 t. m. za naywyższym roskazem Jego Jmperatoskiey Mosci o godzinie z rana 10 ziechały się do Dworu dystyngwowańsze osoby płci oboiey, Damy w bogatym stroiu Rossyiskim, Kawalerowie w sukniach galowych. O południu Jmperator Jmć z Jmperatorową Jmcią i całą familią udali się do Kościoła. Nowo narodzonego W. Xiążęcia Michała niosła Dama Stanu Liwen w assystencyi Feld-Marszałkow Graffa Soltikowa 1 i Xcia Repnina. W Kościele odprawowało się uroczyste do okoliczności stosowne nabożeństwo.

Nazaiutrz d. 9 za naywyższym rozkazem o godzinie 12 przybyły do Dworu w sukniach galowych dystyngwowańsze osoby płci oboiey dla złożenia powinszowania Jey Jmperatorskiey Mci, co się stało następuiącym porządkiem: 1. Rządzacy Synod, na czele którego Metropolita Hawrilii miał krótką mowę 2. Freyliny i Damy 6 klass pierwszych 3. Pierwszych dwóch klass Urzędnicy 4. trzeciey i czwartey klassy osoby 5. Officyerowie Leibgwardyi. Preobrażenskiego i Siemionowskiego Półkow. Pierwszych prezentować raczył Jmperator Jmć; drugich W. Xiąże Alexander. 6. Officyerowie Leibgwardyi Jzmayłowskiego i konnego półku, batalionow Leib Artilleryi i strzelcow, kommendy Leib Huzarskiey i Leib-Kozakow prezentowani przez W. Xiążęcia Konstantina. 7. piątey i szóstey klassy osoby. 8. Wszyscy Zagraniczni Ministrowie i inne znaczne osoby z pomiędzy których Pełnomocny Poseł Graf Litta krotkie złożył powinszowanie Jmperatorowey Jmci ięzykiem Francuzkim. 9. wszyscy Dworu Kawalerowie swity Jmperatora Jmci Generał Adiutanci. 10. Ober Hofmistrzyni, Damy stanu, Kammerfreyliny. Wszystkich osob do ucałowania reki przyiętych liczono 974. wieczorem całe miasto było illuminowane.

Podpółkownik Hotowickoy został Półkownikiem Maiorowie Anikiew Swiszczow Podpółkownikami.

z Wiednia 21 Marca.

Arcy Xiąże Karol krótko zabawiwszy w naszey stolicy, odiechał do Pragi; powiadaią iż oglądać będzie graniczne twierdze Pless i Theressienstadt. Niedawno oddał mu wizytę Ambassador Francuzki Generał Bernadotte oswiadczaiąc, iż nie mógł oprzeć się chęci poznania osobiście zwycięzcę niegdy swego w Palatinacie wyższym i Frankonii. W Królestwie Czeskim wielkie teraz do woyny czynia się przygotowania; woyska tam rozłożone wynoszą 65 batalionow i 80 Szwadronow.

Ociec S. bawi dotąd w Siennie, biega pogłoska iż do Wenecyi przybędzie na mieszkanie. Kapituły Pragska i Brińska uwiadomione o smutney situacyi głowy Kościoła, posłały Piusowi 6 w podarunku 120 tyś. złotych Ryńskich. Listy z Constantinopola donoszą, iż z Londinu do tey stolicy często przybywaią kuryerowie, ztąd urosła pogłoska iakoby Porta pragneła zawrzeć scisły związek z W. Britańnią; i dla tego Kapitan Basza wiele odprawił konferencyi z Posłem Angielskim.

Z Semlina wiadomość odbieramy że 200 tyś. Ottomańskiego woyska ruszyło na poskromienie buntowuika Passwan Oglou, ciągną wielo i kolumnami usiłuiąc zewszad otoczyć i zamknąć rokoszanow. Tych naczelnik zda się pogladać spokoyny okiem na straszliwe nieprzyiacioł swoich przygotowania; z kąd wnoszą iż między kommenderuiącemi Baszami ma wielu przyiacioł ukrytych, którzy w potrzebie na iego stronę przeyść przyrzekli

W Bośnii powstaią wielkie zamieszania. Mieszkańce Prowincyi cały z Albańczykami chcą zawrzeć przymierze, i posłuszeństwo Porcie wypowiedzieć. Tym czasem Passwan Oglou z woyskiem ciągnie ku Wołoszczyznie i Multanom. Siła iego wynosi do 100 tysięcy.— Lud garnąć się nie przestaie do buntownika, który zachowuie ścisłą karność, handel zabespiecza, zbroynemu tylko straszny nieprzyiacielowi. Znacznie zmnieyszył haracz, i poddaństwo zasłania od wszelkiego uciemiężenia.

Basza Chocimski roskaz odebrał wprawdzie od Sułtana ruszyć w pole przeciw buntownikowi; lecz gdy ledwie 600 ludzi ma na załodze, do tychczas nie mógł uskutecznić zalecenia. Pokazało się teraz iż Passwan Oglou od dwóch lat umysliwszy podnieść rokosz starał się do siebie zprowadzić biegłych Officyerow z rozmaitych narodow. Jnżenier Baunan między innemi doskonalszy, nie tylko czynnościami woiennemi kieruie ale też wydaie wszystkie urządzenia, które Pusswanowi tak wielu przyiacioł ziednały.

z Rzymu 4 Marca z Gazety Berlińskiey.

Zaszły w mieście i okolicach naszych ważne zdarzenia. Krótkie onych opisanie kładniemy. D. 24 z. m. odprawiła się uroczystość pogrzebowa na pamiątkę zabitego Generała Duphot; Kopuła i [illegible] Kościoła S. Piotra illuminowane były, iak dawniey czyniono w dzień doroczny SS. Apostołow. Tegoż czasu Kommissarze Francuzcy na rzecz RPtey zabierali wszelkie srebra i dostatki ze wszystkich Kościołow, nie oszczędzaiąc Hiszpańskiego i Niemieckiego, chociaż te narody są z Francuzami zprzymierzone.

Nie wiele iednak znaleziono. Kontribucye traktatem Tolentińskim umówione i wypłacone, odarły iuż świątynie z ozdob starożytnych. Oprócz tego Kommissarze nalegali usilnie ażeby kontribucyą 4 millionow teraz nakazaną iak nayrychley wypłacono. Ucisk obywatelow był wielki. Bogatsi nawet nie maiąc gotowizny, 6 szkudow cedułami dawać musieli, chcąc dostać ieden srebrny. Przeciw lichwie tak straszliwey rząd pisał prawa, lecz nagliłi Republikanie, ponieważ woysku całomiesięczny żołd zalegał.

Tegoż ieszcze dnia 24 niespodzianie zgromadzili się do Pantheonu wszyscy Officyerowie niżsi całey armii, od Kapitanow zaczowszy. Godzin kilka wyglądano ciekawie skutku nadzwyczayney rady. Naostatek Deputacya z kilkunastu osob złożona udawszy się do do kommenderuiących Generałow Berthier i Massena, podała pismo następuiące.

„ Armia Francuzka pałaiąc chęcią „ zemszczenia się śmierci Bassewilla i Generała niegdy swoiego Duphot pospieszyła do Rzymu; gdzie ią honor i Oyczyzna wołały. Osoby urzędowe, ktorych obowiązkiem iest karność, porządek czynić i sprawiedliwość, rabuią „ Kościoły, pustoszą obywatelskie domy; „ zabieraiąc zewsząd naydroższe sprzęty. „ To wiedząc armia Włoska, głosno i smiele oświadcza nienawiść i wzgardę Naczelnikom uwłaczaiącym iey honorowi.

Żołd nam zalega miesięczny; ten we 24 godzinach zapłacony bydź powinien, dostatki w domach i Kościołach narodow zprzymierzonych zrabowane trzeba powrócić koniecznie, kupiectwo i rozpusta administratorow, koniec kiedyżkolwiek wziąć powinna; niech zbytkiem i swawolą oddąd ubogiego lecz cnotliwego żołnierza nie gorszą żądamy ich ukarania przykładnego; niech armii honor będzie nietkniety. Ten adress poszlemy do Direktoryatu, zapobiegaiąc opacznemu postępkow naszych tłumaczeniu, ogłosiemy w Rzymie pokazuiąc ludowi, że armia Włoska do popełnionych zbrodni należeć nie chciała.

Można rozumieć, iż zgromadzeni na radę Officyerowie pewni bydź musieli wsparcia armii całey, ponieważ ważyli się aresztować kommenderuiących Generałow i Kommissarza Haller. Dnia następuiącego ustanowiono woienną kancellaryą, z ktorey wyszła odezwa do ludu usprawiedliwiaiąca żołnierzy z zapewnieniem że wyrządzone krzywdy każdemu nadgrodzone będą. Armia cała iednomyślnie oświadczyła, iż Generał Massena nigdy iey wodzem nie będzie naywyższym.

Ten ulegaiąc okolicznościom ustąpił z Rzymu do Ronciglione, zkąd pisał do wszystkich regimentow, wzywaiąc one do główney tam że kwatery. Nikt iuż głosu iego nie słuchał. Poiechał więc do Genui, z.kąd uda się do Paryża. Ciekawi iesteśmy, iak się usprawiedliwić potrafi z zarzutow; ciekawszy ieszcze wyrok Direktoryatu. Po oddaleniu się iego, Berthier znowu przyioł kommendę naywyższą, roskazał żołnierzom ażeby mu donosili łupieżcow, zalecił ścisłą karność, i sam do Paryża wkrótce pospieszył.

Tymczasową armii kommendę zostawiono Generałowi Dallemagne. Tym czasem żaden z obywatelow Rzymskich; lubo wzywany od Officyerow nie szedł do Kancellaryi woienney na Capitolium dopominaiąc się krzywdy i swoiey. Niektórzy z przywodzcow trwożyć się zaczynaią, widząc czego im się spodziewać trzeba z postępku zbyt śmiałego, którym żołnierska karność, prawom i wodzom posłuszeństwo rzadko doświadczonym sposobem zgwałcone zostały, iakąkolwiek do buntu armia pobudkę miała.

Reszta w Dodatku.

№ 53.

DODATEK
DO
KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 3. KWIETNIA ROKU 1798. W TOREK

Dokończenie z Rzymu.

Nową radę w Capitolium złożyli Officyerowie; co tam postanowiono nie wiemy. Posrzod tey burży w mieście spokoynosć zupełna panowała, rząd usilnie zatrudniał się pisaniem ustaw potrzebnych. D. 25 wieczorem niespodziewany rozruch powstał. Obywatele mieszkaiący za Tibrem, zawsze do buntow skłonni i niepohamowani uzbroiwszy się w strzelbę, może, i puginały, biegali po domach i ulicach, zabiiaiąc bez braku, iakich potykali Francuzow.

Tu się pokazała przepowiedziana żołnierzom przez Generała Berthier potrzeba scisłey karnosci. Jeżeli Rzym w tym dniu okropnym nie został zniszczony, trzeba to przypisać przezornosci kommenderuiącego wodza. Przyłożyła się też znakomicie do przywrócenia spokoynosci gwardya mieyska, i wielką odniosła od Republikantow pochwałę. Przyłączywszy się do niey Kawalerya Francuzka, wszędy pokonała rokoszanow, po obfitym iednak z obustron krwie przelaniu. Ktokolwiek z mieszczan zbroyno wzięty został, był rozstrzelanym natychmiast; takich zaś osob liczono 85.

Wyiowszy gmin za Tibrem osiadły, inne części miasta spokoynie na wszystko patrzyły. Generał Dallemagne aresztować kazał wiele Duchownych osob oskarżonych o poduszczanie ludu. Nocy następuiącey po zupełnym rokoszanow usmierzeniu przyszła do Rzymu wiadomosć, iż obywatele Velletri, Albans, Castel Gandolfo i wielu innych mieysc okolicznych uwiadomieni o rozruchach wszczętych w stolicy, uzbroiwszy się rozmaitym orężem, śpieszyli do Rzymu na ratunek współbraci; liczono ich do 6. tysięcy.

Nie mieszkaiąc Generał Murat wyszedł przeciw nim w pole z kawaleryą, uderzył na nieporządne tłumy; bitwa długa i zacięta była potykało się zuchwale pospólstwo; lecz regularny żołnierz położywszy 600. trupa, resztę przymusił do ucieczki. Woysko Francuzkie po nieprzyiacielsku wtargnowszy do wsi i miasteczek zbuntowanych ukarało surowie mieszkańcow. Po zwycięstwie Generałowie Dallemagne i Vial kommenderuiący w mieście wydali proklamacye do armii i obywatelow, zaręczaiąc że sprawcy złego będą przykładnie ukarani.

Spodziewamy się wkrótce przybycia nowego Generała en chef; nie zechce pewnie Direktoryat Massenę do kommendy przywracać, z którego armia nieukontentowaną była. Mówią że 10. tysięcy woyska Francuzkiego do nas jeszcze przybędzie co wszystko znakiem jest nowey wyprawy. Tę przewidziawszy Król Jmść dwóch Sicilii, czynić kazał przygotowania wielkie do obrony. W Neapolu kilka regimentow zaciągać kazano. O propozycyach przez Generała Berthier podanych, i odpowiedzi dworu Neapolitańskiego nie mamy urzędowego doniesienia.

W Neapolu za przybyciem z Wiednia Margrabiego de Gallo, nieustanne odprawuią się rady, którym przytomna jest Królowa Jmść i Kawaler Acton. Wielu podeyrzanych ludzi aresztowano w stolicy. Tribunały Prowincyonalne toż samo czynią. Urzędnikow po większey części odmieniono. Cudzoziemcom, mianowicie Cisalpinom, nie miłe dziś jest w kraiu mieszkanie. Wielu zaprowadzono do więzienia. Do Benewentu posłano 800. grenadyerow z artylleryą; wszystkim regimentom dane są rozkazy bydź w zupełney gotowości do ruszenia; dokąd, czas odkryie.

DONIESIENIE

W Guberſkim Mieście Minſku ma ſie do przedania z północnych i drugich kraiow Gabinet czyli zbior Sztuk Mineralnych złożony, z kamieni, z kruszczow, z Zkamieniałości, i z róznych innych drogich Mineralnych roślin do tey kollekcyi należnych; oraz konchy róznego rodzaiu i do Bursztynu ſtosownych comparyzacyi; ſkłada ſie ten zbior z więcey iak 400 sztuk kupuiący mogą w tym mieście u W. Kollegii Sowietnika Bazylego Tyzenhauza doſtatecznieyszą zasiągnąć wiadomość.